

UZASADNIENIE

Decyzją z 23 sierpnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 oraz art. 68 ust. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1778 ze zm.), stwierdził, że T. S. (1), jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega od dnia 4 stycznia 2014 r. obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności T. S. (1) został zgłoszony jako płatnik składek oraz dokonał zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od 1 września 2013 r., zaś decyzją z 3 stycznia 2014 r., stwierdzono, że T. S. (1) jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 września 2013 r.

ZUS wyjaśnił, że wyrokiem Sądu Okręgowego z 3 czerwca 2015 r., sygn. akt VIII U 687/14, zmieniono opisaną decyzję i ustalono, że T. S. (1) jako osoba prowadząca działalność gospodarczą podlega od dnia 1 września 2013 r. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu.

Organ rentowy ustalił, iż po dniu wydania decyzji z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej wypłacono T. S. (1) zasiłki chorobowe i zasiłki opiekuńcze: od 9 stycznia 2014 r. do 17 stycznia 2014 r., od 25 lutego 2014 r. do 3 marca 2014 r., od 28 marca 2014 r. do 2 kwietnia 2014 r., 23 maja 2014r., od 30 czerwca 2014 r. do 1 lipca 2014 r., od 29 sierpnia 2014 r. do 5 września 2014 r., od 31 października 2014 r. do 6 listopada 2014 r., od 30 grudnia 2014 r. do 5 stycznia 2015 r., od 27 lutego 2015 r. do 5 marca 2015 r., od 7 kwietnia 2015 r. do 10 kwietnia 2015r., od 29 maja 2015 r. do 2 czerwca 2015 r., od 31 lipca 2015 r. do 5 sierpnia 2015 r., od 19 sierpnia 2015 r. do 10 września 2015r., od 24 września 2015 r. do 12 października 2015 r., od 10 listopada 2015 r. do 16 listopada 2015 r., od 20 listopada 2015 r. do 25 listopada 2015 r., od 16 grudnia 2015 r. do 2 stycznia 2016 r., od 4 stycznia 2016 r. do 11 stycznia 2016 r., od 15 stycznia 2016 r. do 19 stycznia 2016 r., od 26 stycznia 2016 r. do 31 stycznia 2016 r., od 5 lutego 2016 r. do 15 lutego 2016 r., od 29 lutego 2016 r. do 13 marca 2016 r., od 23 kwietnia 2016 r. do 9 maja 2016 r., od 11 maja 2016 r. do 20 maja 2016r., od 23 maja 2016 r. do 1 czerwca 2016r., od 30 lipca 2016 r. do 1 sierpnia 2016 r., od 4 sierpnia 2016 r. do 8 sierpnia 2016 r., od 11 sierpnia 2016 r. do 31 sierpnia 2016r., od 10 września 2016 r. do 12 września 2016 r., od 5 października 2016 r. do 16 października 2016 r., od 22 października 2016 r. do 6 listopada 2016 r., od 15 listopada 2016 r. do 29 listopada 2016r., od 29 grudnia 2016 r. do 2 stycznia 2017 r., od 16 lutego 2017 r. do 15 marca 2017 r., od 13 kwietnia 2017 r. do 14 kwietnia 2017 r., od 15 maja 2017 r. do 26 maja 2017 r., od 8 czerwca 2017 r. do 9 lipca 2017 r., od 31 lipca 2017 r. do 15 sierpnia 2017 r., od 28 września 2017 r. do 6 października 2017 r., od 15 listopada 2017 r. do 26 listopada 2017 r., od 1 grudnia 2017 r. do 17 grudnia 2017 r., od 26 stycznia 2018 r. do 7 lutego 2018 r., od 23 marca 2018 r. do 30 marca 2018 r., od 23 kwietnia 2018 r. do 30 kwietnia 2018 r., od 17 maja 2018 r. do 1 czerwca 2018 r., od 5 czerwca 2018 r. do 8 czerwca 2018 r., od 11 czerwca 2018 r. do 15 czerwca 2018 r., od 7 lipca 2018 r. do 20 lipca 2018 r., od 8 sierpnia 2018 r. do 26 sierpnia 2018 r., od 29 sierpnia 2018 r. do 16 września 2018 r., od 24 września 2018 r. do 29 września 2018 r., od 23 października 2018 r. do 4 listopada 2018 r., od 6 listopada 2018 r. do 14 listopada 2018 r., od 29 listopada 2018 r. do 16 grudnia 2018 r., od 19 grudnia 2018 r. do 1 stycznia 2019 r., od 11 stycznia 2019 r. do 3 lutego 2019 r., od 22 lutego 2019 r. do 26 lutego 2019 r., od 1 marca 2019 r. do 3 marca 2019 r., od 7 kwietnia 2019 r. do 14 kwietnia 2019 r., od 18 kwietnia 2019 r. do 4 maja 2019 r., od 15 maja 2019 r. do 19 maja 2019 r., 31 maja 2019 r., od 13.06.2019 r. do 21.06.2019r., od 28.06.2019 r. do 29.06.2019 r., od 3.07.2019 r. do 14.07.2019 r., od 30.07.2019 r. do 5.08.2019 r., od 7.08.2019 r. do 15.08.2019 r.

Zakład wyjaśnił, że 21 maja 2019 r. podjął czynności zmierzające do przeprowadzenia kontroli w firmie (...) w zakresie prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest Zakład oraz zgłaszanie do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, lecz pomimo

podejmowanych prób kontaktu telefonicznego i osobistego z T. S. (1) - nie doszło do przeprowadzenia kontroli. W efekcie ze względu na brak jakiegokolwiek kontaktu z T. S. (1) postępowania kontrolnego nie przeprowadzono.

Zakład wskazał, że powziął wątpliwości co do faktycznego prowadzenia przez T. S. (1) działalności gospodarczej i w związku z tym przeprowadził postępowanie wyjaśniające, o którego wszczęciu poinformował wymienionego pismem z 1 lipca 2019 r., zwracając się w nim z prośbą o przedłożenie dokumentów potwierdzających faktyczne wykonywanie działalności gospodarczej. Organ rentowy wyjaśnił, że T. S. (1) odebrał to pismo 3 lipca 2019 r., lecz nie złożył ani dokumentów, ani wyjaśnień. Postępowanie wyjaśniające zostało zakończone pismem z 5 sierpnia 2019 r.

Powołując się na art. 3 ustawy z 3 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019r. poz. 1292) Zakład stwierdził, że od 4 stycznia 2014 r., tj. po dniu wydania decyzji, T. S. (1) nie prowadził działalności gospodarczej w rozumieniu wskazanej ustawy, wobec czego nie podlega on w tym okresie ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu. Zdaniem ZUS zgłoszenie przez niego działalności miało na celu wyłącznie skorzystanie ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Zakład podkreślił, że zgłoszenie wykonywania działalności gospodarczej, wobec braku dowodów jej wykonywania od stycznia 2014 r., braku dowodów na prowadzenie działalności w zakresie napraw i konserwacji maszyn przez T. S. (1), świadczy o chęci świadomego osiągnięcia nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu. Końcowo ZUS wskazał, że zgodnie z art. 58 § 2 k.c., nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

(decyzja k. 82-84 akt ZUS)

W dniu 9 października 2019 roku T. S. (1) odwołał się od powyższej decyzji, zaskarżając ją w całości wskazując, że została ona wydana bez wyjaśnienia przez pozwany organ stanu faktycznego, z naruszeniem przepisów proceduralnych na etapie postępowania administracyjnego, tj. art. 6, art. 7 oraz art. 10 k.p.a. poprzez brak działania pozwanego na podstawie przepisów prawa i stania na straży praworządności.

W konkluzji odwołujący wniósł o:

- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że jako przedsiębiorca prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą w sposób ciągły i zorganizowany wnioskodawca podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu, dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 4 stycznia 2014 r.;
- wypłacenie przez ZUS zaległych świadczeń wraz z odsetkami;
- powiadomienie prokuratury w związku z możliwością popełnienia przestępstwa przez starszego specjalistę B. G. pracownika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w związku z naruszeniem art. 271 k.k.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca podkreślał, że fakt prowadzenia przez niego działalności gospodarczej został stwierdzony przez Sąd Okręgowy w Łodzi w prawomocnym wyroku z 3 czerwca 2015 r., sygn. VIII U 687/14 w sprawie dotyczącej podlegania przez niego obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 września 2013 r. do dnia niewskazanego w zaskarżonej w tym postępowaniu decyzji nr (...), czyli do dnia wydania tego wyroku. Wyjaśnił, że w w/w postępowaniu został wezwany przez sąd do udokumentowania fakturami zdarzeń gospodarczych od września 2013 r. do maja 2015 r., zarzucając, że aktualnie Zakład arbitralnie uznał, iż wyrok ten dotyczy jedynie okresu od 1 września 2013 r. do 3 stycznia 2014 r. czyli do dnia wydania zaskarżonej decyzji (...), wywodząc z powyższego, że pozwany zlekceważył wszelkie ustalenia sądu poczynione w w/w sprawie a dotyczące późniejszego okresu. Skarżący zarzucił, że ZUS błędnie ustalił stan faktyczny przyjmując, że odwołujący od 4 stycznia 2014 r. i później nie wykonywał działalności gospodarczej, podczas, gdy w rzeczywistości działalność jest przez niego prowadzona w sposób zorganizowany, ciągły, nie mając charakteru przypadkowego, ani okazjonalnego, od 1 września 2013 r. do chwili obecnej. Zaznaczył, że w okresie objętym aktualnie zaskarżoną decyzją dokonał dostawy towarów oraz świadczenia usług, na terytorium kraju, opodatkowanych stawką 23% VAT na łączną kwotę ~345.647zł netto, co potwierdzają deklaracje VAT-7. Podniósł też, że na przestrzeni lat rozszerzył prowadzoną przez siebie działalność na inne obszary poza pierwotnym serwisem maszyn i obecnie produkuje opakowania,

świadczy usługi magazynowo - biurowe, prowadzi wynajem powierzchni magazynowej. Konkludował, że charakter jego działalności przeczy twierdzeniom ZUS-u, że czynności te są sporadyczne. Wskazał, że bezpośrednim świadkiem wykonywanej przez niego usługi biurowo - magazynowej był inspektor ZUS A. R., który 18 grudnia 2018 r. zastał go podczas jej świadczenia na rzecz firmy (...).

Wnioskodawca podniósł, że 20 sierpnia 2019 r. otrzymał list polecony z 5 sierpnia 2019 r. informujący go o tym, iż zostało zakończone przez ZUS postępowanie administracyjne w sprawie jego podlegania ubezpieczeniom społecznym od 1 września 2013 r. z tytułu prowadzonej działalności oraz, że przed wydaniem decyzji kończącej to postępowanie przysługuje mu prawo do wglądu i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań. Wskazał, że termin na zapoznanie się przez niego z dokumentacją kończył się 27 sierpnia 2019 r. i korzystając z przysługujących mu praw udał się do siedziby ZUS, gdzie pracownik Zakładu poinformował go o tym, że decyzja została już wydana kilka dni wcześniej, tj. 23 sierpnia 2019 r. Zarzucił, że takie działanie ZUS naruszyło jego partykularny interes (art. 10 k.p.a.).

Skarżący dodał, że podczas przeglądania akt ustalił, iż 1 lipca 2019 r. ZUS wezwał go do przedłożenia dokumentów potwierdzających faktyczne wykonywanie działalności gospodarczej, jednak takie wezwanie nigdy nie zostało mu doręczone i w związku z tym nie miał świadomości o konieczności złożenia wyjaśnień w sprawie. Podał, że po okazaniu mu przez pracownicę ZUS potwierdzenia odbioru listu poleconego, stwierdził, że jego podpis został podrobiony.

Wnioskodawca wskazał, że tego samego dnia złożył w kancelarii (...) stosowne oświadczenie w związku z bezprawnym wydaniem decyzji i sfałszowanym podpisem, zaznaczając, że ZUS nie tylko do chwili obecnej nie zareagował na to pismo, ale bazując na decyzji wydanej z naruszeniem prawa wydawał następnie szereg kolejnych.

Odnosząc się do uzasadnienia zaskarżonej decyzji w części dotyczącej podjętych przez pozwanego 21 maja 2019 r. czynności zmierzających do przeprowadzenia kontroli w jego firmie, skarżący wyjaśnił, że nawiązanie kontaktu przez inspektora kontroli T. S. (2) (rozmowa telefoniczna z 21.05.2019 r.) było działaniem incydentalnym i jednorazowym. Zaznaczył, że podczas tej rozmowy poinformował pracownika ZUS, że aktualnie przebywa on na urlopie, podkreślając, że nigdy więcej nie doszło do skutecznego kontaktu ze strony ZUS, aby wszcząć kontrolę w jego sprawie.

Wnioskodawca podniósł, że zgodnie z art. 48 ustawy - Prawo przedsiębiorców to organ zawiadamia przedsiębiorcę o zamiarze wszczęcia kontroli, a co za tym idzie to na organie spoczywa obowiązek podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do skutecznego wypełnienia tego obowiązku. Zaakcentował, że ZUS nigdy nie skorzystał z najpopularniejszej wśród organów prowadzących postępowania o charakterze administracyjnym formy kontaktu w postaci listu poleconego jako powszechnie dostępnej usługi pocztowej w celu wszczęcia kontroli.

Skarżący podkreślił, że nigdy nie uchylał się przed poddaniem się kontroli, gdyż ma świadomość tego, że takie działanie mogłoby go narazić na odpowiedzialność za popełnione wykroczenie, wysoką grzywnę i rodzić negatywne konsekwencje, cytując art. 98 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zaznaczył, że nigdy nie został ukarany przez ZUS za udaremnianie lub utrudnianie przeprowadzenia kontroli.

Odwołujący argumentował, że brak wykorzystania przez ZUS wszystkich dostępnych środków przewidzianych przepisami prawa świadczy o nierzetelnie prowadzonym postępowaniu.

Dodatkowo podniósł, że starsza specjalistka B. G. jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu w przedmiocie decyzji (...) poświadczyła nieprawdę czym naruszyła art. 271 k.k., poprzez nieprawdziwe stwierdzenie: „brak dowodów wykonywania działalności od stycznia 2014 r., brak dowodów świadczących o prowadzeniu (...) działalności, tj. naprawa i konserwacja maszyn”, albowiem jest ona w posiadaniu dokumentów potwierdzających prowadzenie przez wnioskodawcę działalności gospodarczej za okres wrzesień 2013 r. - maj 2015 r., które stanowiły podstawę uchylecia decyzji nr (...) ZUS z 3 stycznia 2014 r. wyrokiem Sądu Okręgowego w sprawie VIII U 687/14, a który to wyrok został wymieniony w sporządzonej przez B. G. decyzji (...).

Podniósł nadto, że zgodnie z art. 7b k.p.a, tj. zasadą współdziałania organów administracji publicznej, ZUS w toku prowadzonego postępowania był uprawniony do współdziałania z innymi organami administracji publicznej w zakresie niezbędnym do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli oraz sprawność postępowania, przy pomocy środków adekwatnych do charakteru, okoliczności i stopnia złożoności sprawy. Z powyższego wywodził, że logiczną konsekwencją powzięcia przez ZUS wątpliwości co do faktycznie prowadzonej przez niego działalności powinno być współdziałanie z urzędem skarbowym, który posiada jednolity plik kontrolny, tj. zbiór informacji o operacjach gospodarczych przesyłane przez wnioskodawcę comiesięcznie począwszy od 1 lipca 2018 r. jak również deklaracje VAT-7 składaną comiesięcznie począwszy od września 2013 r.

Wnioskodawca twierdził, że w świetle posiadanych dokumentów potwierdzających prowadzenie przez niego działalności gospodarczej w okresie wrzesień 2013 r.- maj 2015 r., a także możliwości pozyskania dokumentów za okresy późniejsze chociażby od urzędu skarbowego, zaskarżona decyzja została wydana wbrew ustawowemu obowiązkowi wyczerpania czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia rzeczywistego stanu faktycznego w sprawie, obowiązku dążenia do prawdy obiektywnej, ustalenia okoliczności mających znaczenie oraz zaniechania zebrania potrzebnych dowodów czym naruszono fundamentalne zasady kodeksu postępowania administracyjnego.

Odwołujący zarzucał, że całkowicie niezrozumiałym jest dualizm działania ZUS, który z jednej strony poddaje w wątpliwość podleganie przez niego ubezpieczeniom, a z drugiej strony 22 lutego 2019 r. wszczął z urzędu postępowania w sprawie weryfikacji prawidłowości wykorzystywania przez wnioskodawcę zwolnień lekarskich w okresie 28.03.2014 r.- 3.02.2019 r. (sprawa nr 210000/ (...)), a przy tym nie wydał decyzji do chwili obecnej, naruszając takim działaniem art. 35 k.p.a. Konkludując wnioskodawca stwierdził, że prowadzone przez ZUS postępowania nie budzą zaufania do władzy publicznej (art. 8 k.p.a.).

(odwołanie k. 3-5)

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 7 listopada 2019 roku pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując w całości dotychczasowe stanowisko w sprawie, na którego poparcie przytoczył tożsamą argumentację jak w zaskarżonej decyzji, a dodatkowo podniósł, że przedłożone przez płatnika faktury za okres od października 2013 r. do maja 2015 r. zostały wystawione tylko na jednego odbiorcę BezPudła M. M.. (odpowiedź na odwołanie k. 86-87)

Na rozprawie w dniu 23 marca 2021 r. wnioskodawca poparł odwołanie, natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie. (stanowiska stron – e-prot. z 23.03.2021 r.: 00:02:15, 00:03:47)

Na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2022 r. pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm prawem przepisanych. (e-prot. z 12.04.2022 r. 00:01:42)

Na rozprawie w dniu 31 maja 2022 r. wnioskodawca poparł odwołanie i wniósł o skierowanie sprawy do organu rentowego, ponieważ nie został powiadomiony o postępowaniu kontrolnym poprzedzającym wydanie zaskarżonej decyzji. Odwołujący oświadczył, że podpis na wezwaniu do zajęcia stanowiska w sprawie został sfałszowany i nie pochodzi od niego. Wskazał, że zapoznał się z materiałem zgromadzonym w tym postępowaniu już po wydaniu decyzji. Nadto wniósł o powiadomienie Prokuratury o możliwości popełnienia przez ZUS przestępstwa polegającego na niezgłoszeniu do Urzędu Skarbowego uszczuplenia Skarbu Państwa - art. 88 pkt 3a ustawy o VAT. Wnioskodawca oświadczył, że złożył do Prokuratury zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa podrobienia jego podpisu przez ZUS, nie wie jak to postępowanie się zakończyło, ostatecznie oświadczył, że postępowanie umorzono. Pełnomocnik ZUS wniósł natomiast o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (stanowiska stron – e-prot. z 31.05.2022 r.: 00:01:14, 00:02:54, 00:06:59, 00:07:51)

Na rozprawie z 11 października 2022 r. wnioskodawca poparł odwołanie, a pełnomocnik pozwanego wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm prawem przepisanych. (stanowiska stron - e-prot. z 11.10.2022 r. 00:04:02, 00:04:22)

Na ostatnim terminie rozprawy z 19 stycznia 2023 r. wnioskodawca poparł odwołanie. (e-prot. z 19.01.2023 r.: 00:00:54, 00:05:21)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

T. S. (1), legitymujący się wykształceniem technicznym, prowadzi nieprzerwanie od 1 września 2013 r., na podstawie wpisu do (...), własną jednoosobową pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą A., której przeważającym przedmiotem zgodnie z podanymi kodami (...) jest: 33.12.Z - naprawa i konserwacja maszyn, 33.14.Z - naprawa i konserwacja urządzeń elektronicznych, urządzeń elektrycznych, 33.20.Z - instalowanie maszyn przemysłowych, sprzętu i wyposażenia 68.20.Z - wynajem i zarządzanie nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi, 68.32.Z - zarządzanie nieruchomościami wykonywane na zlecenie, 22.22.Z - produkcja opakowań z tworzyw sztucznych, 17.29.Z - produkcja pozostałych wyrobów z papieru i tektury, 49.90.Z - sprzedaży hurtowa niewyspecjalizowana, 96.09.Z - pozostała działalność usługowa, gdzie indziej niesklasyfikowana.

Stałym miejscem wykonywania działalności wnioskodawcy jest jego miejsce zamieszkania, tj. A. ul. (...), a dodatkowym - Ł. ul. (...). W miejscu prowadzenia działalności przez odwołującego nie ma informacji, że jest tam jego firma.

Wnioskodawca produkcję opakowań z tworzyw sztucznych i pozostałych wyrobów z papieru i tektury prowadzi w dodatkowym miejscu wykonywania swojej działalności tj. w Ł. przy ul. (...). Pod tym adresem znajdują się pomieszczenia magazynowe, których właścicielem jest wnioskodawca i które w ramach świadczonych przez jego firmę usług wynajmuje zewnętrznym podmiotom.

Obecnie wnioskodawca prowadzi działalność w godzinach nienormowanych.

Kontrahenci wnioskodawcy sami znajdują firmę odwołującego. Skarżący nie ma strony internetowej swojej firmy i nie reklamuje swojej działalności. Wnioskodawca nie posiada firmowego rachunku bankowego. Faktury za wykonane usługi wnioskodawca wystawia osobiście. Odwołujący korzysta z darmowego programu księgowego e-mikrofirma. Wnioskodawca nie jest zobowiązany do prowadzenia ewidencji środków trwałych i nie prowadzi takiej ewidencji, ponieważ nie korzysta z amortyzacji tych środków.

Odwołujący nie zatrudnił pracowników w swojej firmie.

(wpis do (...) k. 162, zeznania T. S. (1) e-protokół rozprawy z 23.03.2021 r., zapis: 00:05:52-00:19:21, pisemne zeznania wnioskodawcy z 27.05.2021 r. k. 820 w zw. z zeznaniami e-protokół rozprawy z 19.01.2023 r. zapis: 00:04:28, pisemne oświadczenie wnioskodawcy k. 834, okoliczność przyznana przez wnioskodawcę – e-protokół rozprawy z 11.10.2022 r., zapis: 00:09:46)

Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wnioskodawca został zgłoszony, jako płatnik składek oraz dokonał zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 1 września 2013 r. (okoliczność niesporna)

Decyzją z 3 stycznia 2014 r. nr 3/2014 r. organ rentowy stwierdził, że T. S. (1) jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega od 1 września 2013 r. obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. (okoliczność niesporna, a nadto decyzja k. 7)

Na skutek odwołania wnioskodawcy od w/w decyzji, prawomocnym wyrokiem z dnia 3 czerwca 2015 r., VIII U 687/14, Sąd Okręgowy w Łodzi zmienił tę decyzję i ustalił, że T. S. (1) jako osoba prowadząca działalność gospodarczą podlega od 1 września 2013 r. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu, chorobowemu. (okoliczność niesporna, a nadto odpis wyroku k. 6)

Po dniu wydania decyzji z 3 stycznia 2014 r. wnioskodawcy z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej wypłacono zasiłki chorobowe i zasiłki opiekuńcze za następujące okresy: od 9 stycznia 2014 r. do 17 stycznia 2014 r., od 25 lutego 2014 r. do 3 marca 2014 r., od 28 marca 2014 r. do 2 kwietnia 2014 r., 23 maja 2014 r., od 30 czerwca 2014 r. do 1

lipca 2014 r., od 29 sierpnia 2014 r. do 5 września 2014 r., od 31 października 2014 r. do 6 listopada 2014 r., od 30 grudnia 2014 r. do 5 stycznia 2015 r., od 27 lutego 2015 r. do 5 marca 2015 r., od 7 kwietnia 2015 r. do 10 kwietnia 2015 r., od 29 maja 2015 r. do 2 czerwca 2015 r., od 31 lipca 2015 r. do 5 sierpnia 2015 r., od 19 sierpnia 2015 r. do 10 września 2015 r., od 24 września 2015 r. do 12 października 2015 r., od 10 listopada 2015 r. do 16 listopada 2015 r., od 20 listopada 2015 r. do 25 listopada 2015 r., od 16 grudnia 2015 r. do 2 stycznia 2016 r., od 4 stycznia 2016 r. do 11 stycznia 2016 r., od 15 stycznia 2016 r. do 19 stycznia 2016 r., od 26 stycznia 2016 r. do 31 stycznia 2016 r., od 5 lutego 2016 r. do 15 lutego 2016 r., od 29 lutego 2016 r. do 13 marca 2016 r., od 23 kwietnia 2016 r. do 9 maja 2016 r., od 11 maja 2016 r. do 20 maja 2016 r., od 23 maja 2016 r. do 1 czerwca 2016 r., od 30 lipca 2016 r. do 1 sierpnia 2016 r., od 4 sierpnia 2016 r. do 8 sierpnia 2016 r., od 11 sierpnia 2016 r. do 31 sierpnia 2016 r., od 10 września 2016 r. do 12 września 2016 r., od 5 października 2016 r. do 16 października 2016 r., od 22 października 2016 r. do 6 listopada 2016 r., od 15 listopada 2016 r. do 29 listopada 2016 r., od 29 grudnia 2016 r. do 2 stycznia 2017 r., od 16 lutego 2017 r. do 15 marca 2017 r., od 13 kwietnia 2017 r. do 14 kwietnia 2017 r., od 15 maja 2017 r. do 26 maja 2017 r., od 8 czerwca 2017 r. do 9 lipca 2017 r., od 31 lipca 2017 r. do 15 sierpnia 2017 r., od 28 września 2017 r. do 6 października 2017 r., od 15 listopada 2017 r. do 26 listopada 2017 r., od 1 grudnia 2017 r. do 17 grudnia 2017 r., od 26 stycznia 2018 r. do 7 lutego 2018 r., od 23 marca 2018 r. do 30 marca 2018 r., od 23 kwietnia 2018 r. do 30 kwietnia 2018 r., od 17 maja 2018 r. do 1 czerwca 2018 r., od 5 czerwca 2018 r. do 8 czerwca 2018 r., od 11 czerwca 2018 r. do 15 czerwca 2018 r., od 7 lipca 2018 r. do 20 lipca 2018 r., od 8 sierpnia 2018 r. do 26 sierpnia 2018 r., od 29 sierpnia 2018 r. do 16 września 2018 r., od 24 września 2018 r. do 29 września 2018 r., od 23 października 2018 r. do 4 listopada 2018 r., od 6 listopada 2018 r. do 14 listopada 2018 r., od 29 listopada 2018 r. do 16 grudnia 2018 r., od 19 grudnia 2018 r. do 1 stycznia 2019 r., od 11 stycznia 2019 r. do 3 lutego 2019 r., od 22 lutego 2019 r. do 26 lutego 2019 r., od 1 marca 2019 r. do 3 marca 2019 r., od 7 kwietnia 2019 r. do 14 kwietnia 2019 r., od 18 kwietnia 2019 r. do 4 maja 2019 r., od 15 maja 2019 r. do 19 maja 2019 r., 31 maja 2019 r., od 13.06.2019 r. do 21.06.2019 r., od 28.06.2019 r. do 29.06.2019 r., od 3.07.2019 r. do 14.07.2019 r., od 30.07.2019 r. do 5.08.2019 r., od 7.08.2019 r. do 15.08.2019 r.

(okoliczności niesporne, a nadto przyznane przez wnioskodawcę - e-prot. z 23.03.2021 r.: 00:11:22)

W badanym okresie od stycznia 2014 r. do grudnia 2019 r. wnioskodawca składał comiesięczne deklaracje dla podatku od towaru i usług (...)7, z których wynika, że dokonał dostaw na następujące kwoty netto:

- 2014 r.: styczeń 6.000 zł, luty 9.000 zł, marzec 158.588 zł, kwiecień 2.500 zł, maj 1.000 zł, czerwiec 1.000 zł, lipiec 1.500 zł, sierpień 1.000 zł, wrzesień 1.891 zł, październik 4.444 zł, listopad 3.030 zł, grudzień 4.484 zł,

- 2015 r.: styczeń 5.129 zł, luty 2.889 zł, marzec 3.287 zł, kwiecień 3.464 zł, maj 2.598 zł, czerwiec 2.825 zł, lipiec 3.281 zł, sierpień 2.556 zł, wrzesień 1.000 zł, październik 1.000 zł, listopad 1.000 zł, grudzień 1.000 zł,

- 2016 r.: styczeń 1.000 zł, luty 1.000 zł, marzec 1.000 zł, kwiecień 1.000 zł, maj 1.000 zł, czerwiec 1.000 zł, lipiec 2.000 zł, sierpień 2.000 zł, wrzesień 2.000 zł, październik 2.000 zł, listopad 1.000 zł, grudzień 1.000 zł,

- 2017 r.: styczeń 2.000 zł, luty 2.000 zł, marzec 1.000 zł, kwiecień 1.000 zł, maj 1.000 zł, czerwiec 1.000 zł, lipiec 1.000 zł, sierpień 1.000 zł, wrzesień 1.000 zł, październik 1.000 zł, listopad 1.000 zł, grudzień 1.000 zł,

- 2018 r.: styczeń 1.000 zł, luty 1.000 zł, marzec 1.000 zł, kwiecień 1.000 zł, maj 1.000 zł, czerwiec 1.000 zł, lipiec 1.000 zł, sierpień 2.647 zł, wrzesień 2.356 zł, październik 5.222 zł, listopad 6.318 zł, grudzień 8.714 zł,

- 2019 r.: styczeń 5.628 zł, luty 4.183 zł, marzec 1.2087 zł, kwiecień 7.342 zł, maj 7.245 zł, czerwiec 5.456 zł, lipiec 6.503 zł, sierpień 10.484 zł, wrzesień 7.264 zł, październik 5.623 zł, listopad 9.364 zł, grudzień 8.595 zł

(deklaracje podatkowe k. 9-84)

M. M. jest partnerką wnioskodawcy, z którą ten prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. (zeznania T. S. (1) - e-protokół rozprawy z 23.03.2021 r., zapis: 00:05:52-00:19:21, pisemne zeznania wnioskodawcy z 27.05.2021 r. k. 820 w zw. z zeznaniami e-protokół rozprawy z 19.01.2023 r., zapis: 00:04:28)

W dniu 3 września 2013 r. T. S. (1) zawarł z M. M. - właścicielką Firmy (...) - M. M. z siedzibą w Ł. ul. (...) na czas nieokreślony umowę zlecenie - umowę serwisową w zakresie konserwacji maszyn.

W ramach tej umowy strony ustaliły zryczałtowaną miesięczną opłatę za świadczone usługi serwisowe w kwocie 1.000 zł netto za miesiąc oraz to, że wynagrodzenie za naprawy zlecane przez zleceniodawcę, które nie wchodzi w zakres usług objętych ryczałtem oraz usunięcia awarii będą przedmiotem obustronnych uzgodnień w oparciu o odrębne kalkulacje. Natomiast rutynowe przeglądy miesięczne maszyn będą wykonywane w uzgodnionych terminach. Zleceniobiorca zobowiązał się też do wykonania dodatkowych odpłatnych świadczeń na życzenia zleceniodawcy. W ramach tej umowy wnioskodawca odpłatnie świadczył kompleksowe usługi serwisowe w zakresie 7 maszyn służących do produkcji kopert i pudeł wymienionych w § 1 tej umowy.

(umowa serwisowa w zakresie konserwacji maszyn z 3 września 2013 r. k. 221-223, zeznania T. S. (1) e-protokół rozprawy z 23.03.2021 r., zapis: 00:05:52-00:19:21, pisemne zeznania wnioskodawcy z 27.05.2021 r. k. 820 w zw. z zeznaniami e-protokół rozprawy z 19.01.2023 r., zapis: 00:04:28)

W oparciu o wyżej wskazaną umowę wnioskodawca faktycznie od września 2013 r. dokonuje różnych usług serwisowych w zakresie parku maszynowego Firmy (...) - M. M. z siedzibą w Ł. i w tym zakresie, także w badanym okresie, zostały przez odwołującego wystawione faktury ze wskazaniem kwot związanych z czynionymi przez T. S. (1) na rzecz wyżej wskazanej firmy usługami serwisowymi maszyn do produkcji opakowań: w styczniu 2014 r., lutym 2014 r., marcu 2014 r., kwietniu 2014 r., maju 2014 r., czerwcu 2014 r., w lipcu 2014 r., w sierpniu 2014 r., we wrześniu 2014 r., w październiku 2014 r., listopadzie 2014 r., grudniu 2014 r., w styczniu 2015 r., lutym 2015 r., marcu 2015 r., kwietniu 2015 r., maju 2015 r., czerwcu 2015 r., w lipcu 2015 r., w sierpniu 2015 r., we wrześniu 2015 r., w październiku 2015 r., listopadzie 2015 r., grudniu 2015 r., w styczniu 2016 r., lutym 2016 r., marcu 2016 r., kwietniu 2016 r., maju 2016 r. (faktury - k. 190-193, 240- 252, zeznania T. S. (1) e-protokół rozprawy z 23.03.2021 r., zapis: 00:05:52-00:19:21, pisemne zeznania wnioskodawcy z 27.05.2021 r. k. 820 w zw. z zeznaniami e-protokół rozprawy z 19.01.2023 r., zapis: 00:04:28)

Ponadto wnioskodawca w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej w spornym okresie świadczył dla firmy swojej partnerki usługi magazynowe, obsługę magazynu i biura za co wystawiał faktury w czerwcu 2016 r., w lipcu 2016 r., w sierpniu 2016 r., we wrześniu 2016 r., w październiku 2016 r., w listopadzie 2016 r., w grudniu 2016 r., w styczniu 2017 r., w lutym 2017 r., w marcu 2017 r., w kwietniu 2017 r., w maju 2017 r., w czerwcu 2017 r., w lipcu 2017 r., w sierpniu 2017 r., we wrześniu 2017 r., w październiku 2017 r., w listopadzie 2017 r., w grudniu 2017 r., w styczniu 2018 r., w lutym 2018 r., w marcu 2018 r., w kwietniu 2018 r., w maju 2018 r., w czerwcu 2018 r., w lipcu 2018 r. (faktury k. 190-213, 253-278, zeznania T. S. (1) e-prot. z 23.03.2021 r.: 00:05:52-00:19:21, pisemne zeznania wnioskodawcy z 27.05.2021 r. k. 820 w zw. z e-prot. z 19.01.2023 r.: 00:04:28)

W badanym okresie wnioskodawca w ramach prowadzonej działalności zawierał także umowy najmu pomieszczeń magazynowych przy ul. (...) w Ł., których jest właścicielem:

- 1) umowę z 24 lutego 2014 r. z firmą (...) PRZEDSIĘBIORSTWO USŁUGOWO – HANDLOWE z siedzibą w W. na okres od 24 lutego 2014 r. do 31 grudnia 2015 r.
- 2) umowę z 12 czerwca 2019 r. z firmą (...) z siedzibą w A. od 14 czerwca 2019 r. na okres 6 miesięcy,
- 3) umowę z 14 grudnia 2019 r. z firmą (...) z siedzibą w A. od 14 grudnia 2019 r. na okres 6 miesięcy.

(umowy najmu pomieszczeń magazynowych k. 279-281)

Z tytułu opisanych umów najmu pomieszczeń magazynowych wnioskodawca w okresach na jakie były zawarte te umowy wystawiał dla najemców faktury. (faktury k. 282-289)

Od stycznia 2014 r. do grudnia 2019 r., a także w dalszym okresie, wnioskodawca w ramach prowadzonej przez siebie działalności polegającej na produkcji opakowań z tworzyw sztucznych, produkcji pozostałych wyrobów z papieru i tektury - prowadził sprzedaż towarów i usług, za które wystawiał każdego miesiąca w okresie od stycznia 2014 r. do grudnia 2019 r. faktury na wielu bardzo różnych nabywców.

Łącznie we wskazanym okresie od stycznia 2014 r. do grudnia 2019 r. odwołujący wystawił z tego tytułu kilkaset takich faktur na kilkadziesiąt różnych podmiotów.

Pod nieobecność wnioskodawcy w jego firmie część faktur za opisane usługi była wystawiana przez jego partnerkę, która pomagała odwołującemu w prowadzeniu jego działalności gospodarczej.

Partnerka odwołującego nie została wpisana do ewidencji działalności jako pełnomocnik wnioskodawcy.

(faktury k. 292-687, 979- 988, 1000, 1004, 1006-1009, 1021-1024, 1029-1030, 1035-1042, 1048- 1050, 1053, 1058, 1060, 1064, 1066, 1068, 1070, 1081, 1085, 1087, 1089, 1093, 1096, 1099, 1102, 1105, 1108, 1112, 1115, 1118, 1121, 1123, 1126, 1129,1132, 1135, 1146, 1148, 1150, 1152, 1154, 1164, 1167, 1170, 1173, 1176, 1182, 1186, 1195, 1203-1204, 1209, 1212, 1214, 1216, 1218-1219, 1222, 1227-1230, 1238-1239, 1243-1248, 1254-1255, 1257-1265, 1268, 1272-1275, 1284, 1291-1295, 1298-1346, 1361-1365, 1409-1415, 1424-1427, 1431-1433, 1436-1437, rejestr VAT k. 989, 1368, wykaz faktur k. 1198, wykaz faktur k. 1249, zapisy na koncie k. 1353-1358, wyciąg za okres od 1.01.2014 r. do 31.08.2019 r. k. 1460, wydruk dokumentów z rejestru zakupów krajowych k. 1157, potwierdzenie przelewu k. 976-978, 1001, 1005, 1027-1028, 1059,1061, 1065, 1067, 1069, 1071,1077-1080, 1082, 1086, 1088, 1090, 1094, 1097, 1100, 1103, 1106, 1109, 1113, 1116, 1119, 1122, 1124, 1127, 1130, 1133, 1136, 1147, 1149, 1151, 1153, 1155, 1158-1161, 1183, 1213, 1215, 1217, 1220-1221, 1223, 1269, 1282-1283, 1369-1372, pisemne oświadczenie Firmy (...) k. 1187, korespondencja mailowa k. 1083-1084, 1091-1092, 1095, 1098, 1101, 1104, 1107, 1110-1111, 1114, 1117, 1120, 1126, 1128, 1131, 1134, 1137, 1165-1166, 1168-1169, 1171-1172, 1174-1175, 1177-1179, rejestr zakupu VAT k. 1075-1076, pisemne oświadczenie J. R. w imieniu (...) s.c. z 2.11.2022 r. J. R., S. Ż. k. 1232, historia rachunku k. 1054-1055, faktury k. 1461-1508, 1521, potwierdzenie przelewu k. 1523, faktura k 1524, 1533-1546, potwierdzenia przelewu k. 1588-1593, faktury k. 1610-1612, potwierdzenia przelewu k. 1613-1615, faktura k. 1618, 1620, 1622, 1624, 1626, 1628, 1630, potwierdzenie przelewu k. 1619, 1620, 1623, 1625, 1627, 1629, 1631)

W badanym okresie od 4 stycznia 2014 r. wnioskodawca jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą opłacał składki z tytułu obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. (zestawienie wpłat dokonanych przez T. S. (1) wraz z ich rozliczeniem od stycznia 2014 r. do chwili obecnej oraz deklaracjami rozliczeniowymi w załączonej do akt sprawy przez ZUS teczce)

Przed Sądem Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi toczy się postępowanie w sprawie niewłaściwego wykorzystania zwolnień lekarskich przez wnioskodawcę w okresie 28.03.2014 r.- 3.02.2019 r. (okoliczność niesporna)

W dniu 21 maja 2019 r. organ rentowy podjął czynności zmierzające do przeprowadzenia kontroli w firmie wnioskodawcy w zakresie prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest Zakład oraz zgłaszanie do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Wobec braku kontaktu z T. S. (1) postępowania kontrolnego nie przeprowadzono.

Pismem z 1 lipca 2019 r. ZUS poinformował T. S. (1) o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, jak również zwrócił się z prośbą o przedłożenie dokumentów potwierdzających faktyczne wykonywanie działalności gospodarczej. Z potwierdzenia odbioru przekazanego przez Poczty Polską wynika, że wskazane pismo T. S. (1) odebrał 3 lipca 2019 r., lecz nie złożył dokumentów i wyjaśnień. Postępowanie zostało zakończone pismem z 5 sierpnia 2019 r.

(sprawozdanie z wykonanych czynności k. 8-10 akt ZUS, pismo z 1.07.2019 r. k. 68 akt ZUS, z.p.o. k. 70 akt ZUS, pismo ZUS z 5.08.2019 r. k. 72 akt ZUS, pismo wnioskodawcy z 27.08.2019 r. k. 74 akt ZUS)

Wnioskodawca złożył w ZUS pisemne oświadczenie z 27 września 2019 r. w którym zaprzeczył, że otrzymał pismo z ZUS z 1 lipca 2019 r. informujące go wszczęciu postępowania wyjaśniającego przez Zakład, a także oświadczył, że podpis złożony na zwrotnym potwierdzeniu odbioru tego pisma nie jest jego podpisem. (pisemne oświadczenie wnioskodawcy k. 85)

Wnioskodawca złożył zawiadomienie do prokuratury w sprawie sfalszowania jego podpisu na zwrotnym potwierdzeniu odbioru w/w pisma. Postępowanie w tej sprawie zostało umorzone. (okoliczność niesporna, a nadto przyznana przez wnioskodawcę e-prot. z 31.05.2022 r.: 00:07:51)

Powyższy stan faktyczny został odtworzony na podstawie powołanych wyżej dokumentów, a także zeznań wnioskodawcy, które okazały się w całości koherentne z tymi dokumentami, tworząc razem z nimi spójną, logiczną całość.

Sąd nie znalazł powodów, aby odmówić wiary zeznaniom wnioskodawcy, albowiem mają one potwierdzenie w złożonych deklaracjach podatkowych VAT-7 oraz bardzo licznych fakturach, które były w całym badanym okresie wystawiane przez skarżącego na wiele różnych podmiotów w związku ze świadczonymi przez niego usługami w zakresie produkcji opakowań z tworzyw sztucznych, produkcji pozostałych wyrobów z papieru i tektury oraz ich sprzedaży, wynajmowanych pomieszczeń magazynowych i serwisowania maszyn. Wszystkie usługi i towary, których dotyczyły złożone do akt sprawy faktury odpowiadają przedmiotowo zakresowi prowadzonej przez wnioskodawcę działalności zgodnie z podanymi w (...) kodami (...).

Z dowodów tych jednoznacznie zdaniem Sądu wynika, że skarżący w spornym okresie nieprzerwanie prowadził działalność gospodarczą, choć z różnym natężeniem ze względu na liczne okresy zasiłkowe, które w sprawie nie były sporne. Należy podkreślić, że wbrew zarzutom pozwanego wnioskodawca w 2014 r. i później wykonywał usługi w ramach prowadzonej przez niego działalności, zgodnie z kodami (...), nie tylko na rzecz firmy swojej partnerki, ale innych podmiotów, co potwierdzają faktury zalegające w aktach sprawy (zob. faktury - k. 1144, 1198, 1227-1230, 1243-1247, 1291-1294, 1431-1433).

Sąd Okręgowy miał przy tym na uwadze, że nie wszystkie podmioty, na które wnioskodawca wystawił w badanym okresie faktury mogły je złożyć, albowiem wynika to z faktu, że upłynął ustawowy okres przez jaki podmioty te były zobowiązane do przechowywania takich dokumentów, a nadto część z tych podmiotów zakończyła lub zawiesiła prowadzenie działalności gospodarczej, o czym informowali w złożonych do akt pismach w sprawie.

W ocenie Sądu Okręgowego powyższe nie zmienia jednak faktu, że wobec kilkuset łącznie załączonych przez pozostałych różnych, kilkudziesięciu, nabywców usług od wnioskodawcy – należycie został wykazany fakt, że wnioskodawca nieprzerwanie prowadził swoją działalność gospodarczą po 4 stycznia 2014 r. i że nie miała ona - wbrew zarzutom pozwanego - ani charakteru przypadkowego, ani incydentalnego, ale była zorganizowana, profesjonalna i miała charakter zarobkowy. Pozwany nie podważył skutecznie wartości dowodowej opisanych dokumentów, ani korelujących z nimi zeznań wnioskodawcy, a Sąd z urzędu nie znalazł powodu by odmówić im wiary.

Sąd Okręgowy pominął wniosek odwołującego o przesłuchanie radcy prawnego pozwanego, a także o uzupełniające przesłuchanie świadka A. R., albowiem fakty, które zamierzał skarżący wykazać przy pomocy tych dowodów nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Zeznania pisemne świadka A. R. Sąd ustalając stan faktyczny pominął, gdyż świadek ten nie pamięta żadnych szczegółów dotyczących postępowania wyjaśniającego w sprawie wnioskodawcy.

Sąd pominął także wniosek odwołującego o przesłuchanie świadka T. S. (2), jak i wniosek pełnomocnika ZUS o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego informatyka oraz o dopuszczenie dowodu z rachunków bankowych wnioskodawcy, albowiem dowody te również nie dotyczyły istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności.

Dla oceny zasadności odwołania istotne było jedynie ustalenie czy w spornym okresie od stycznia 2014 r. wnioskodawca faktycznie nadal prowadził swoją działalność gospodarczą, a to zostało w sposób należyty udowodnione przez skarżącego za pomocą złożonych przez znakomitą większość jego kontrahentów dowodów z faktur, potwierdzeń dokonanych przelewów, załączonych do akt deklaracji podatkowych VAT-7 wnioskodawcy, umów zawartych przez odwołującego na usługi wykonywane w ramach prowadzonej działalności zgodne z kodami (...) wynikającymi z wpisu do (...) firmy skarżącego w spornym okresie, zarówno w zakresie serwisowania maszyn w firmie jego partnerki, jak i umów dotyczących wynajmowanych przez odwołującego pomieszczeń magazynowych, a także produkcji i sprzedaży wyrobów z tworzyw sztucznych, z papieru i tektury. Dalsze prowadzenie postępowania dowodowego w postulowanym przez strony kierunku było zbędne i zagrażałoby przewlekłością procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu było ustalenie, czy organ rentowy prawidłowo wyłączył od 4 stycznia 2014 r. z obowiązkowego ubezpieczenia społecznego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, skarżącego jako osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą.

W pierwszej kolejności, zwłaszcza wobec rozbudowanych zarzutów wnioskodawcy oraz wniosków procesowych, Sąd pragnie podkreślić, że z ugruntowanego w orzecznictwie stanowiska wynika, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja oraz wniesione od niej odwołanie (por. uchwała SN z 14.03.2014 r., I UZP 4/13, Legalis nr 755434 oraz wyroki SN z 7.05.2013 r., I UK 12/13, Legalis nr 722318; z 23.04.2010 r., II UK 309/09, Legalis nr 316864).

Rozpoznając odwołanie od decyzji organu rentowego, sąd ubezpieczeń społecznych rozstrzyga zatem o jego zasadności w granicach wyznaczonych, z jednej strony, zakresem samego odwołania, a z drugiej, przez przedmiot zaskarżonej decyzji (por. wyroki SN z 9.09.2010 r., II UK 84/10, Legalis nr 315923; z 6.09.2000 r., II UKN 685/99, OSNAPiUS 2002 nr 5, poz. 121).

Innymi słowy, przeniesienie sprawy na drogę sądową przez złożenie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza się do okoliczności uwzględnionych lub nie w spornej decyzji, poza tymi okolicznościami spór sądowy zasadniczo nie może zaistnieć. Przed sądem osoba odwołująca się żądać może jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego decyzją, natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował.

Nadto z art. 321 k.p.c. wynika podstawowa zasada procedury cywilnej wyrokowania w ramach przedmiotu sporu, według której sąd jest związany żądaniem zgłoszonym przez powoda w powództwie, a więc nie może wbrew żądaniu pozwu zasądzić czegoś jakościowo innego albo w większym rozmiarze lub uwzględnić powództwo na innej podstawie faktycznej niż wskazana przez powoda. Zakaz orzekania ponad żądanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych oznacza też, że sąd nie może orzec co do przedmiotu, który nie był objęty zaskarżoną decyzją organu rentowego (por. postanowienie SN z 12.12.2018 r., III UZ 39/18, Legalis nr 1855949).

W realiach badanej sprawy nie ma jakichkolwiek wątpliwości co do przedmiotu zaskarżonej decyzji z 23 sierpnia 2019 r. Jest to decyzja, mocą której pozwany organ rentowy stwierdził, że T. S. (1) nie podlega od 4 stycznia 2014 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. Decyzja ta w ogóle nie dotyczy uprawnienia wnioskodawcy do pobierania zasiłku chorobowego – taka sprawa toczy się przed Sądem Rejonowym. Kwestie dotyczące uprawnień do zasiłku chorobowego, nie były i nie mogły być przedmiotem badania, ani rozstrzygnięcia Sądu w niniejszej sprawie, natomiast same okresy zasiłkowe wnioskodawcy nie były sporne i zostały wprost przyznane przez skarżącego jako niesporne. Ponadto zaskarżona decyzja w ogóle nie dotyczy wypłacenia przez ZUS zaległych świadczeń a zatem żądanie by Sąd orzekł w niniejszej sprawie o ich wypłaceniu wraz z odsetkami

nie mogło być objęte przedmiotem oceny jurydycznej, skoro jest to przedmiot, którego nie obejmuje kwestionowana decyzja.

Poza tym Sąd zważył również, że wnioskodawca przyznał, że postępowanie karne w sprawie rzekomego podrobienia jego podpisu na zawrotnym potwierdzeniu odbioru korespondencji z ZUS zawierającej pismo z 1 lipca 2019 r. zostało umorzone, a w sprawie poza gołosłownymi twierdzeniami odwołującego nie ma żadnych dowodów świadczących, że faktycznie miało to miejsce. Nie ma także podstaw do powiadomienie prokuratury w związku z możliwością popełnienia przestępstwa przez starszego specjalistę B. G. pracownika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w związku z naruszeniem art. 271 k.k.

Przechodząc do oceny zasadności roszczenia dotyczącego żądanej przez wnioskodawcę zmiany zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że podlega on od 4 stycznia 2014 r. jako osoba prowadząca działalność gospodarczą obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, Sąd zważył, że zgodnie z art. 6 ust.1 punkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1009 ze zm.) osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

Ubezpieczeniu chorobowemu osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają dobrowolnie na swój wniosek (art.11 ust.2 ww. ustawy).

Obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 12 ust.1 ww. ustawy).

Za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, z wyjątkiem ust. 6a (art.8 ust.6 punkt 1 ww. ustawy).

Okres podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom określa art.13 pkt 4 ww. ustawy, zgodnie z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie art. 36aa oraz przepisów ustawy z 6 marca 2018 r. -Prawo przedsiębiorców (tj. Dz.U. z 2023 r., poz. 221).

Z uwagi na to, że zaskarżona decyzja obejmuje okres od 4 stycznia 2014 r. należy też przypomnieć, że stosownie do treści art. 2 obowiązującej wówczas ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 584 ze zm.) za działalność gospodarczą należy rozumieć zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły.

W myśl art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. "a" ustawy systemowej, do zakresu działania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy m.in. realizacja przepisów o ubezpieczeniach społecznych, a w szczególności stwierdzanie i ustalanie obowiązku ubezpieczeń społecznych. Oznacza to, że Zakład jest zobowiązany do badania i weryfikowania, czy osoba zgłoszona do ubezpieczeń społecznych faktycznie posiada do nich tytuł określony w ustawie.

Sąd wskazuje, że podleganie ubezpieczeniom społecznym wynika z ustawy, nie zaś z czynności prawnej czy woli zainteresowanego.

W konsekwencji, jeśli spełnione są ustawowe warunki powstania ubezpieczenia, to wniosek o objęcie ubezpieczeniem rodzi też stosunek prawny dobrowolnego ubezpieczenia społecznego (vide: uchwała siedmiu sędziów SN z 21.04.2010 r., II UZP 1/10, OSNP 2010 nr 21-22, poz. 267).

W judykaturze powszechnie przyjętym jest pogląd, że podstawą do powstania obowiązku ubezpieczenia w oparciu o art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy jest faktyczne wykonywanie działalności pozarolniczej (art. 13 pkt 4 ustawy o systemie

ubezpieczeń społecznych), w tym gospodarczej, co oznacza, że prowadzenie tejże działalności – to rzeczywista działalność zarobkowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły (vide: wyroki SN: z 25.11.2005 r., I UK 80/05 OSNAPiUS 2006, nr 19-20, poz. 309; z 14.09.2007 r., III UK 35/07; z 18.02.2009 r., II UK 207/08; z 19.02.2009 r., II UK 215/08; z 19.02.2010 r., II UK 186/09; z 22.02.2010 r. I UK 240/09; z 18.11.2011 r., I UK 156/11).

Należy zatem przyjąć, że prowadzenie działalności gospodarczej o tyle stanowi tytuł podlegania ubezpieczeniom, o ile faktycznie osoba ubezpieczona działalność tę wykonuje, choć stopień natężenia jej aktywności może być różny.

Oczywistym jest też, że nie każda aktywność może być kwalifikowana jako działalność gospodarcza.

Zgodnie z art. 3 ustawy z 6 marca 2018 r. ustawy - Prawo (...), działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

W świetle tej definicji oraz ugruntowanego stanowiska judykatury (np. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 6.12.1991 r., III CZP 117/91, OSNCP 1992/5/65) cechami działalności gospodarczej są:

- 1) zawodowy (a więc stały) charakter,
- 2) związana z nią powtarzalność podejmowanych działań,
- 3) podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania,
- 4) uczestnictwo w obrocie gospodarczym.

Podkreśla się także, iż dla uznania określonej przedmiotowo działalności, za działalność gospodarczą konieczne jest łącznie zaistnienie trzech jej cech funkcjonalnych: zarobkowości, zorganizowania i ciągłości. Brak **którejkolwiek** z nich oznacza, że dana działalność nie może być zakwalifikowana do kategorii działalności gospodarczej.

Zatem działalność gospodarcza to działalność wykazująca zawodowy, czyli z założenia stały, charakter, podporządkowanie regułom zysku i opłacalności (tudzież zasadzie racjonalnego gospodarowania) oraz uczestnictwo w obrocie gospodarczym.

Zarobkowy charakter działalności stanowi podstawową, konstytutywną cechę działalności gospodarczej. Dana działalność jest zarobkowa, jeżeli jest prowadzona w celu osiągnięcia dochodu („zarobku”) rozumianego jako nadwyżka przychodów nad nakładami (kosztami) tej działalności. Brak tej cechy przesądza, że w danym przypadku nie można mówić o działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów wspomnianej ustawy „gospodarczej”, regulującej kwestie prowadzenia pozarolniczej działalności (vide: np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 17.12.2019 r., III AUa 796/19, LEX nr 2799165).

Za zorganizowaną uważa się działalność wykonywaną przy wykorzystaniu konkretnych składników materialnych (np. nieruchomości lub ruchomości) lub składników niematerialnych (np. know-how, dobre imię czy też pewne prawa na dobrach niematerialnych, w tym patenty lub prawa autorskie), które są przez daną osobę łączone w sensie funkcjonalno-gospodarczym w jeden uporządkowany kompleks, zdolny do tego, aby przy jego wykorzystaniu można było uczestniczyć w obrocie gospodarczym i zaspokajać określone potrzeby osób trzecich (np. świadczyć usługi na ich rzecz). Zewnętrznym przejawem zorganizowania danej działalności mogą być pewne działania formalizujące daną działalność i czyniące ją widoczną (rozpoznawalną) dla otoczenia (np. otwarcie lokalu usługowego). Zorganizowanie wskazuje, że działalność gospodarcza związana jest z wyborem określonej formy organizacyjnoprawnej jej wykonywania. Ponadto, o zorganizowaniu działalności można mówić, gdy prowadzenie jej wymaga pewnego wysiłku organizacyjnego. Przykładowo, zorganizowanie przejawia się w uzyskaniu wszelkich wymaganych zezwoleń czy koncesji, zapewnieniu pojazdu dla jej prowadzenia w ramach usług transportowych, oznaczeniu samochodu w sposób pozwalający ustalić, że jest to taksówka.

Z kolei cecha ciągłości w działalności gospodarczej ma dwa aspekty. Pierwszy to powtarzalność czynności, pozwalająca na odróżnienie działalności gospodarczej od jednostkowej umowy o dzieło lub zlecenia albo umowy o świadczenie usługi, które same w sobie nie składają się jeszcze na działalność gospodarczą. Drugi aspekt, wynikający zresztą z pierwszego, to zamiar niekrótkiego prowadzenia działalności gospodarczej. Zatem pojęcie ciągłości prowadzenia działalności świadczy o względnie stałym zamiarze jej wykonywania. Przesłanka wykonywania działalności gospodarczej w sposób ciągły nie jest rozumiana jako konieczność jej wykonywania bez przerwy, lecz jako zamiar powtarzalności określonych czynności w odróżnieniu od ich przypadkowości, sporadyczności lub okazjonalności.

Przyjmując, że działalność gospodarcza z założenia jest działalnością wykonywaną w sposób zorganizowany i nastawioną na nieokreślony z góry okres, a ponadto związana jest z nią konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego – w efekcie nie uznaje się za działalność gospodarczą: działalności okresowej i sporadycznej czy wręcz przypadkowej.

Podjęcie działalności gospodarczej przez osoby fizyczne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej wymaga zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej, przy czym istnienie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nie przesądza o faktycznym prowadzeniu tej działalności, ale prowadzi do domniemania prawnego (art. 234 k.p.c.), według którego osoba wpisana do ewidencji jest traktowana jako prowadząca działalność gospodarczą. Domniemanie takie może być obalone, ale wymaga to przeprowadzenia przeciwdowodu. Można stwierdzić zatem, iż osoba, która jest wpisana w ewidencji działalności gospodarczej, a nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia tej działalności, powinna być traktowana jako prowadząca przedmiotową działalność.

W wyroku z 14.09.2007 r. (III UK 35/07, Lex nr 483284) Sąd Najwyższy wskazał natomiast, iż obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność - w tym działalność gospodarczą - wynika z faktycznego prowadzenia tej działalności, a zatem o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, powodującym wyłączenie z tego ubezpieczenia, decyduje faktyczne zaprzestanie tej działalności, zaś kwestie związane z formalnym zarejestrowaniem, wyrejestrowaniem, czy zgłaszaniem przerw w tej działalności mają ewentualne znaczenie w sferze dowodowej, nie przesądzając same w sobie o podleganiu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego. Tożsame stanowisko Sąd Najwyższy zaprezentował również w wyroku z 11.02.2010 r. (I UK 221/09, Lex nr 585715) oraz z 19.02.2010 r. (II UK 186/09, Lex nr 590235).

Wpis do ewidencji nie tylko legalizuje wykonywanie działalności gospodarczej, ale wyznacza także czasowe granice bycia przedsiębiorcą. Wynikają z niego również inne konsekwencje prawne, przewidziane w prawie podatkowym, finansowym, jak również w prawie ubezpieczenia społecznego (zob. wyrok SN z 11.01.2005 r., I UK 105/04, Legalis nr 69615).

Należy także wskazać, że zgodnie z treścią art.43¹ k.c. przedsiębiorcą jest osoba fizyczna prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową.

Warto także podkreślić, że w polskim prawie nie ma wymogu, aby działalność gospodarcza była prowadzona wyłącznie osobiście.

Prowadzenie działalności gospodarczej o tyle stanowi tytuł podlegania ubezpieczeniom, o ile faktycznie ubezpieczony działalność tę wykonuje, choć stopień natężenia jego aktywności może być różny.

Badając niniejszą sprawę Sąd zważył, że ocena czy działalność gospodarcza jest wykonywana, należy przede wszystkim do sfery ustaleń faktycznych, a dopiero w następnej kolejności – do ich kwalifikacji prawnej. Działalność gospodarcza to prawnie określona sytuacja, którą trzeba oceniać na podstawie zbadania konkretnych okoliczności faktycznych, wypełniających znamiona tej działalności lub ich niewypełniających. Prowadzenie działalności gospodarczej jest zatem kategorią obiektywną, niezależnie od tego, jak działalność tę postrzega sam prowadzący ją podmiot i jak ją

nazywa oraz czy dopełnia ciężących na nim obowiązków z tą działalnością związanych, czy też nie (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 22.10.2018 r., III AUa 283/18, LEX nr 2609021).

Samo stwierdzenie „prowadzi działalność” zakłada określony ciąg działań, a nie tylko pojedyncze czynności. Przedsiębiorcą jest, więc tylko ten, kto wykonuje czynności powtarzalne i to w taki sposób, że tworzą one pewną całość, a nie stanowią oderwanego świadczenia, czy też świadczeń określonych rzeczy lub usług. Tylko, jeżeli takie działania mają charakter gospodarczy lub zawodowy, istnieją podstawy do uznania, że podejmujący je podmiot jest przedsiębiorcą (zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 7.08.2006 r., I Acz 441/06, LEX nr 279953).

Ciągłość działalności gospodarczej to - biorąc pod uwagę znaczenie językowe tej cechy - powtarzające się, regularnie występujące i trwające czynności. Jest przeciwstawna okazjonalności, jednorazowości, incydentalności i sporadyczności, bowiem działalność sporadyczna nie jest działalnością gospodarczą (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 17.09.1997 r., (...) SA (...)), nie jest natomiast zaprzeczeniem sezonowości, którą można odnieść do ciągłości działania w pewnym okresie (sezonie). Ciągłość elementem zamiaru podmiotu podejmującego działalność gospodarczą.

Zarobkowego celu działalności gospodarczej nie należy kojarzyć tylko z osiągnięciem dochodów z tej działalności. Kryterium dochodowości nie jest konieczną cechą definiującą działalność gospodarczą (tak trafnie SN w uchwale z 30.11.1992 r., III CZP 134/92, Lex nr 298580).

Istotne jest, że działalność gospodarczą cechuje jej prowadzenie na własny rachunek i ryzyko przedsiębiorcy w sposób zorganizowany i ciągły. Wprawdzie generowanie strat przez osobę prowadzącą działalność gospodarczą (zamiast spodziewanych zysków), z uwagi na koszty działalności przewyższające dochód, nie przekreśla jej zarobkowego charakteru, ale inaczej należy ocenić sytuację, w której od początku wymiernym, stałym i założonym z góry kosztem, nieznajdującym pokrycia w przewidywanych zyskach, staje się opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne. Wszystko to, może prowadzić do wniosku, że z założenia wynik finansowy prowadzonej działalności jest nieistotny. Może to wskazywać na intencję (element subiektywny) nie tyle podjęcia i wykonywania zarobkowej działalności gospodarczej, lecz włączenia do systemu ubezpieczeń społecznych w celu uzyskania świadczeń z tego tytułu.

Podkreślić należy, że prowadzenie działalności gospodarczej, to działanie stałe, nieamatorskie i nieokazjonalne, z elementem organizacji, planowania i zawodowości rozumianej, jako fachowość, znajomość rzeczy oraz specjalizacja. Zakłada ono własną aktywność przedsiębiorcy działającego we własnym imieniu, który dysponując fachowością, co najmniej planuje i organizuje czynności związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Przekładając powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że wnioskodawca wykazał w toku procesu złożoną dokumentacją, ale też zeznaniami własnymi oraz wieloma dokumentami złożonymi przez jego licznych kontrahentów, że w spornym okresie nadal nieprzerwanie prowadził od stycznia 2014 roku własną jednoosobową pozarolniczą działalność gospodarczą.

W sprawie niesporne jest, że odwołujący jest zarejestrowany w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej z datą rozpoczęcia tej działalności 1 września 2013 roku i nie zawieszał jej prowadzenia, na przestrzeni lat poszerzał natomiast jej zakres o kolejne obszary aktywności zawodowej, co znalazło odzwierciedlenie w ewidencji w postaci wskazanych kolejnych kodów (...), zaś od daty rozpoczęcia działalności wnioskodawca widnieje też w rejestrze podatników podatku VAT do chwili obecnej w Urzędzie Skarbowym Ł. i składał w badanym okresie comiesięczne deklaracje podatkowe VAT-7 w związku z prowadzoną działalnością, z których wynika, że osiągał z prowadzonej przez siebie działalności przychody.

Ustalenia Sądu wykazały także, że T. S. (1) przez cały badany okres był też zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i opłacał należne z tego tytułu składki.

Poza sporem jest, że w badanym okresie ubezpieczony wiele razy przebywał na zasiłku chorobowym oraz opiekuńczym. Zatem nie ulega wątpliwości, że w badanym okresie ubezpieczony nie mógł efektywnie wykonywać jednoosobowej

pozarolniczej działalności gospodarczej, a tym samym osiągać z tej działalności wyższych przychodów. Tym niemniej nie sposób nie zauważyć, że łączyły go z kontrahentami długoterminowe umowy na serwisowanie maszyn oraz umowy najmu pomieszczeń magazynowych, z których miał stałe comiesięczne źródło przychodu.

Sam fakt, że wnioskodawca korzystał wielokrotnie z zasiłków z ubezpieczeń nie świadczy, że odwołujący zaprzestał wykonywania działalności. Wskazać w tym kontekście należy, że w orzecznictwie przyjmuje się, że faktyczna przerwa w prowadzeniu pozarolniczej działalności w związku ze zwolnieniem lekarskim spowodowana stanem zdrowia nie może być traktowana jako zaprzestanie wykonywania tej działalności, zwłaszcza w sytuacji uprawnienia przedsiębiorcy do zasiłku chorobowego. Okres pobierania zasiłku chorobowego jest okresem podlegania ubezpieczeniom społecznym, w którym następuje jedynie zwolnienie od obowiązku opłacania składek na te ubezpieczenia bądź odpowiednie obniżenie podstawy ich wymiaru gdy zasiłek nie obejmuje pełnego miesiąca (art. 18 ust. 9 i 10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Osoba niezdolna do pracy i uprawniona do zasiłku chorobowego (w okresie pobierania tego zasiłku) nie może być uznana za osobę, która zaprzestała wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej, chyba że sama podejmie decyzję o zaprzestaniu jej prowadzenia i złoży stosowny wniosek o wykreślenie jej z rejestru, bądź też zostanie wykreślona z urzędu (tak samo wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 16.06.2015r., III AUa 1130/14).

Faktyczna przerwa w prowadzeniu pozarolniczej działalności w związku ze zwolnieniem lekarskim spowodowana stanem zdrowia nie może być traktowana jako zaprzestanie wykonywania tej działalności, zwłaszcza w sytuacji uprawnienia przedsiębiorcy do zasiłku chorobowego. Okres pobierania zasiłku chorobowego jest okresem podlegania ubezpieczeniom społecznym, w którym następuje jedynie zwolnienie od obowiązku opłacania składek na te ubezpieczenia bądź odpowiednie obniżenie podstawy ich wymiaru gdy zasiłek nie obejmuje pełnego miesiąca (art. 18 ust. 9 i 10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych).

Wyjaśnić należy, że z mocy art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, a w stanie prawnym obowiązującym od 20 września 2008 roku - z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Osoby te, zgodnie z art. 12 ust. 1 podlegają też obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu. Natomiast gdy chodzi o ubezpieczenie chorobowe, to stosownie do art. 11 ust. 3 tej ustawy osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, na swój wniosek, podlegają dobrowolnie. Przy czym prawo do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego wygasa z chwilą ustania tytułu do podlegania obowiązkowi podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 14 ust. 2 pkt 3).

Domniemywa się, że przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą do dnia wykreślenia go z odpowiedniej ewidencji (rejestru) osób prowadzących działalność. Wykreślenie z tej ewidencji następuje na wniosek przedsiębiorcy lub z urzędu w drodze decyzji administracyjnej wydanej w trybie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (por. art. 34 ustawy o swobodzie gospodarczej).

Zatem osoba fizyczna, która figuruje w odpowiedniej ewidencji osób prowadzących działalność gospodarczą i nie zaprzestała prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej nie traci tytułu do obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom: emerytalnemu i rentowym, a tym samym do podlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Osoba niezdolna do pracy i uprawniona do zasiłku chorobowego (w okresie pobierania tego zasiłku) nie może być uznana za osobę, która zaprzestała wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej, chyba że sama podejmie decyzję o zaprzestaniu jej prowadzenia i złoży stosowny wniosek o wykreślenie jej z rejestru, bądź też zostanie wykreślona z urzędu.

W przedmiotowej sprawie ubezpieczony nie został wykreślony z ewidencji osób prowadzących działalność gospodarczą z urzędu, ani nie zaprzestał jej prowadzenia z dniem wykreślenia go z ewidencji na jego wniosek. Dlatego

też nie było podstaw stwierdzenia, że ubezpieczony w spornym okresie nie podlegał ubezpieczeniom społecznym, o których mowa w wyżej wymienionych przepisach.

Niefektywne prowadzenie jednoosobowej pozarolniczej działalności gospodarczej z powodu długotrwałych zwolnień lekarskich, za które ZUS wypłacał zasiłki chorobowe nie może zatem stanowić podstawy do wstecznego wyłączenia osoby prowadzącej działalność gospodarczą z ubezpieczeń społecznych.

W ocenie Sądu stan faktyczny odtworzony na podstawie całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego wskazuje na zamiar kontynuowania działalności po okresach niezdolności do pracy w całym spornym okresie, którego dotyczy zaskarżona decyzja. Z przedłożonych umów i faktur wynika, że w badanym okresie od stycznia 2014 r. odwołujący nadal nieprzerwanie prowadził działalność gospodarczą zgodną z podanymi w (...) kodami (...).

W świetle dostępnych dowodów Sąd doszedł do przekonania, że pozwany niesłusznie zarzucał, że w latach 2014-2015 wnioskodawca wystawiał faktury jedynie na firmę swojej partnerki, z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, bo zalegające w aktach sprawy faktury złożone przez jego różnych kontrahentów potwierdziły, że w tym czasie odwołujący wykonywał usługi także na rzecz innych podmiotów.

W ocenie Sądu złożone do akt liczne dokumenty wystawione w związku z prowadzoną działalnością wnioskodawcy nie tylko potwierdzają faktyczną wolę ubezpieczonego wykonywania pracy w ramach prowadzonej działalności, ale świadczą o jej faktycznym wykonywaniu.

Nie sposób nie zauważyć, że w latach 2014 -2019 wnioskodawca miał kilka długoterminowych umów (na serwisowanie maszyn, a także w związku z wynajmowaniem pomieszczeń magazynowych), a zgromadzone w aktach faktury były we wskazanych latach wystawiane w każdym miesiącu na bardzo wielu różnych nabywców usług i towarów od skarżącego, zaś sam wnioskodawca składał regularnie deklaracje VAT-7 co miesiąc – co świadczy, że przez cały badany okres odwołujący prowadził działalność nieprzerwanie, w sposób ciągły, profesjonalny, zorganizowany i zarobkowy.

Uwzględniając wszystkie wskazane wyżej okoliczności, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję, uznając odwołanie T. S. (1) za zasadne.

SSO Paulina Kuźma

A.P.